

CRM in het (buiten)land

CRM-reis naar Engeland (vervolg)

>

Genoten heb ik van het orgelspel, wat moet je toch een gelukkig mens zijn als je zo kunt spelen. Na het festijn verkleeden en Salisbury in om te winkelen en vooral ook om te eten.

Teruggekomen in het hotel wordt er weer gegeten en omgekleed in smoking. De bus in en op weg in de richting van de All Saints Church voor het concert met het Bourne-mouth Male Voice Choir. De mannen ter plaatse hebben veel, zeer veel werk verzet. Zelfs de Lady Mayor was onder de zeer vele aanwezigen in de stampvolle kerk. Ondanks de wat moeilijke opstelling is het een geweldig concert geworden. De mannen van het BMVC genoten zichtbaar van het meezingen van de gezamenlijke werken. De dirigente van het BMVC, Alison Peach, had zichtbaar de avond van haar leven. Wat genoot zij toen zij beide koren mocht dirigeren. Ze straalde dat met heel haar lichaam uit.

Na afloop had het BMVC voor een gezellig samenzijn gezorgd, en gezellig was het. De zaalruimte was te klein dus werd iedereen weer naar de kerk gedirigeerd. Uiteindelijk terug naar ons hotel, na een vermoeiende dag, waar een aantal van ons, onder het genot van 'chocomel' de dag nog eens evalueerde en tot de conclusie kwam dat het een prachtige dag was geweest en nog vele mooie dagen zouden volgen.

3 oktober – de vierde dag

4 door Peter Willemse (bus 4)

De dag van St. Paul's Cathedral

Na een goede nachtrust en het uitstekende concert van gisteravond gaan we vandaag naar Londen, maar eerst even ontbijten.

De bustocht in bus vier (een bus met veel plezier) leidde ons door bergen en door dalen. Al rijdende krijg je dorst: geen probleem want Arie en Ans Wilschut geassisteerd door Lex zorgen in de bus voor een uitstekend kopje koffie. Wim van der Sloot, onze altijd rustig blijvende busbaas, kwam voor de zoveelste keer voor de microfoon met een wijziging in het programma. Verder was

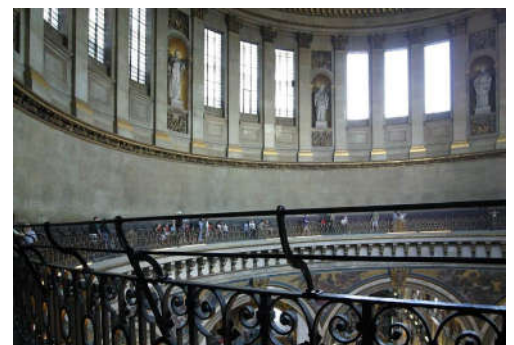
Het goed toeven in dit gezelschap tussen de wielen van Lanting Tours uit Klazinaveen onder auspiciën van Wens Reizen te Breda.

Onze chauffeur is Heye en hij is een inwendige blije. Hij hield van zingen en was dan ook heel enthousiast toen hij het koor gehoord had. Na enkele uren naderen we de skyline van Londen, langs vliegveld Heathrow. We zien armoede en rijkdom. Mensen etend uit afvalbakken, terwijl geblindeerde limousines voorbijrijden. Contrasten alom.

Al worstelend door de city of London, zes bussen tussen duizenden auto's, kwamen we aan bij St.

Paul's Cathedral. Na zonneschijn kwam regen en vandaag niet andersom. Vlug de bus uit en kerk in. We hebben in ons leven heel

Whispering Gallery

wat grote kerken bezocht, maar dit overtrof alles. Wat een immense ruimte. Moeten we hier zingen? Die prachtige koepel, vanaf de vloer ongeveer honderd meter hoog met zijn fluistergallerij. Het is om stil van te worden. Even proefzingen. Dat viel daar niet mee, maar met een vakman als Aad van der Hoeven kun je daar toch een goed en welluidend concert geven. In de crypte, tussen de daar liggende versteende beelden van o.a. Nelson moesten we ons eerst nog even omkleden. De beelden verblikten en verbloosden niet bij het zien van zoveel onderbroeken. Leuk zo'n verkleedpartij tussen de witte kragen en toga's van het Jongenskoor van St. Paul's.

Een extra verrassing was dat we Radio West in die kerk mochten begroeten. Zij namen ons concert op en velen hebben dit in Holland gehoord. Het concert duurde een uur en vele buitenlanders kwamen onder de indruk van onze zang.

We gaan niet naast onze schoenen lopen, maar we kunnen toch met gepaste trots zeggen dat wij, als CRM gezongen hebben in de beroemde St. Paul's Cathedral, hartje Londen.

Na afloop van dit concert en bezichtiging van al het moois werd het weer tijd naar ons volgende hotel te gaan en ons daar in vrijetijdskleding te hijsen. Maar ons wachtte nog een bezoek aan de Nederlandse Ambassade. Iedereen heeft wel eens een feestje gevierd in een te kleine ruimte: 275 Hollanders bestormden een statige ambassade en stonden als haringen in een ton 130 liter bier en vele flessen rode en witte wijn weg te drinken, terwijl voorzitter Brokke de gelegenheid kreeg om een ingelijste koorfoto aan de plaatsvervangend ambassadeur te overhandigen. Ook zongen wij nog enkele liederen die door Aad vanaf de trappen werden gedirigeerd. Men vroeg zich daar af of wij allen beroeps waren. Je zou het haast gaan denken.

Na dit bezoek ging onze weg naar het hotel New Barbican via verlichte gebouwen en oevers van de Theems. Bus vier was rustig. In het hotel stonden de tafels al weer gereed voor het diner, al had dat wat voeten in de aarde. De schare van 275 personen overziende, bezorgde de mensen van de bediening toch even benauwde minuten. Waar moesten ze met zoveel mensen beginnen. Uiteindelijk was er voor iedereen genoeg om tot de volgende dag op te teren.

Rond half elf keerden de meesten naar hun kamer terug, maar anderen bleven nog even achter met een grote of kleine pils.

Enkele vrijwilligers werden gevraagd om nog wat flyers te vouwen voor het concert op woensdagavond in de Westminster Central Hall. Een klein uurtje later dan de anderen zochten ook zij hun kamer op.

4 oktober – de vijfde dag

Een dag ter vrije besteding. 's Avonds concert in...

4

door J.H. Plugge

Westminster Central Hall

In de historische en sfeervolle Westminster Central Hall werd op woensdagavond 4 oktober het slotconcert gegeven als sluitstuk van de reeks succesvolle uitvoeringen.

Er werd begonnen met het zingen van het Engelse en Nederlandse volkslied. Een traditie die bij ons jammer genoeg in onbruik raakte.

Vervolgens werd tot de pauze een aantal toepasselijke liederen gezongen, als dank voor onze bevrijding, waarvan

Glory to the King of Kings en Psalm 150 de gevoelens op de juiste wijze vertolkte, met als slot Dank sei Dir, Herr.

Organist Addie de Jong leefde zich zoals gewoonlijk uit met het spelen van een aantal prachtige improvisaties, waarbij in de laatste zelfs de klanken van de Big Ben te herkennen waren.

Na de pauze was het programma wat luchtig met De Patriotjes als hoogtepunt. De dirigent en zan-

gers waren als bij toverslag de vermoeidheid verge-
ten en veerden weer helemaal op.

Voor het koor het laatste lied ten gehore bracht, memoreerde de Nederlandse ambassadeur mr. J. van Roijen wat de Engelse strijdkrachten voor de bevrijding van Nederland hebben gedaan. Vooral tijdens de luchtlandingen en gevechten om Arnhem, maar ook aan het eind van de oorlog bij de *voedseldroppings* in het westen van Nederland. Hierna overhandigde de voorzitter een bedrag, zijnde de opbrengst van het concert aan mr. John Hawthornwaite, Chairman of the Royal-British-Legion.

Het koor eindigde met het bekende, maar voor dit moment zeer toepasselijke *From the time you say good-bye*, wat bij alle toehoorders, maar vooral bij de in de zaal aanwezige oudstrijders emotionele gevoelens opriep. Het was al met al een zeer geslaagd concert.

5 oktober – de zesde dag

5 door Rolf Zomer (bus 6)

De laatste dag van onze concertreis

Een ondankbare dag om over te schrijven? Een dag zonder concert! Zeker niet, want ook deze dag had enkele bijzondere zaken.

Na het ontbijt en de koffers inladen, kreeg iedere bus een gids toebedeeld, die ons bij een Londen-tour zou begeleiden, een ieder op zijn eigen route. Met heel veel kennis van Londen gidste zij ons via diverse wijken naar de woonomgeving van de Koningin-moeder, Kensington Palace, en haar dochter Koningin Elisabeth, Buckingham Palace, waar de *wisseling van de wachten* zou plaatsvinden. Dat zouden wij meemaken en dat deed ze op een manier, die zelfs de meest eigenzinnige toerist niet in zijn hoofd zou halen, namelijk door met de oude wacht plus muziek mee te lopen van Kensington naar Buckingham en met de nieuwe wacht in omgekeerde volgorde terug. Dat was een knappe wandeling achter het langs de straten staande publiek langs, maar door de constante aanwezigheid van de marcherende muzikanten liep het wel lekker licht.

Hierna weer terug naar de bus voor de rit naar ons gezamenlijke lunchadres, the Royal Festival Hall. Tijdens de lunch kon genoten worden van een lunchconcert. Hiervandaan weer in konvooi naar het slotdiner, dat gegeven zou worden in Ipswich.

Afscheidsdiner in Ipswich

Van precies 17.30 tot 19.30 uur afscheidsdiner in het Ipswich Moat House hotel waar geheel terecht door de voorzitter lovende woorden zijn gesproken tot die mensen die deze woorden verdiend hadden. Van onze dirigent ten slotte een woord van waardering voor de inzet van ons koor en de fijne samenwerking die we met elkaar toch iedere keer weer hebben.

Voor de laatste kilometers naar Harwich weer in de bussen en bij de douanepost daar, in opdracht van onze busleider en chauffeur keurig allemaal ons paspoort tegen het rechterraam gehouden voor de elektronische controle van deze reispapieren. Wat hebben Kees en Jan dáár om gelachen: zo'n gehoorzame bus, die zich zo in de maling liet nemen! Over de veerboot, de Koningin Beatrix, niets dan lof. Over het gezelschap gedurende deze reis, niets dan lof. Over deze donderdag, niets dan lof. En over de organisatie en begeleiding, niets dan lof.

9

CRM-concert in Ede

Het CRM was uitgenodigd om op zaterdagavond 22 maart 1997 een concert te geven in de Oude

door Dick Polman

Kerk van Ede, als sluitstuk van een reeks zanguitvoeringen, waarvan de opbrengst ten goede komt aan de stichting van een verblijf voor jongeren die

in moeilijkheden zijn komen te verkeren. Het haantje op de kloeke kerktoren schudde verheugd zijn door de wind ongeordende veren bij de aankomst van drie grote autobussen, waaronder twee dubbeldekkers, waaruit zo'n 150 muzikale pinguïns stapten, gevolgd door nog een stel randstedelijke dames. Kassa, hoorde ik hem vanuit de hoogte kraaien! Dat stomme beest wist kennelijk niet dat het niet allemaal goud was wat de kerkdeuren binnenstroomde, want koorleden betalen enkel met hun komst en stem en rekenen er altijd op dat na een flinke reis met gratis koffie bijgetankt kan worden. Ook de vergezellende verwanten mochten dit genot smaken.

Meegebrachte supporters

De kerkruimte, althans het middenschip vulde zich nadien met onze meegebrachte supporters en een niet overweldigend aantal Edenaren. Een eindje onder de haan beklom Addie de Jong met echtgenote de orgelbank, de koorleden de hun toegewezen staantribune en de dirigent in z'n uppie op de bok, voorzien van een draadverbinding met de organist. Dit alles zat en stond in de kerk, toen de dominee na welkomstwoord en gebed om 20.00 uur aangaf dat het concert kon beginnen. Er stonden zo'n negentien nummers van het koor op het keurig verzorgde programma.

Anderhalf uur staan

Bij elke koorpartij zit wel ergens een slimmerik en deze samen hadden tevoren al tot hun schrik ontdekt dat nergens tussen de aangekondigde nummers het woord *pauze* voorkwam en daaruit

concludeerden dat dit betekende dat we zo'n anderhalf uur zouden moeten staan op een toegemeten ruimte per man ter grootte van twee maal onze schoenmaat. Met een vooruitziende blik van onze organisatieman voor naderend onheil wist hij echter te bewerkstelligen dat bij een orgelsolo van Addie zo'n tien minuten konden gaan zitten in de geheel leeg gebleven zijbeukbanken. Wij voelden ons daar gelukkig mee, de haan niet!

Klankvorming

Overigens bemerkten wij tijdens het zingen dat er nog iets anders zat in deze kerkruimte, iets ondefinieerbaar! Een soort klankvorming, waardoor zacht en zuiver zingen – een geroemde eigenschap van ons koor – een moeilijke opgave werd. De stemmen kwamen ongewild vrij hard over naar de kerkzaal, terwijl er aanmerkelijke verschillen bestonden ten aanzien van het beluisteren van andere koorstemmen in het voorste en achterste deel van het koor, gelijk ikzelf voor en na de 'pauze' mocht ervaren. Ook het veraf geplaatste orgel gaf vaak onvoldoende hoorbare steun, waaraan de ervaren organist geen schuld had. Wellicht dat de temperatuur in de kerkruimte hier mede invloed op uitoefende. Critici zullen het hiervoor beschreven euvel bemerkt hebben en ook zeker koorleden die gevoel hebben voor perfectie, maar gehoord de opmerkingen van een aantal niet bij het koor behorende bezoekers van het concert, is het desondanks bijzonder gewaardeerd.

Dodenherdenking in het Zeeuwse Krabbendijke

Het was vroeg vertrekken op die donderdagmiddag 4 mei 2000. Om de drukte op de weg zoveel mogelijk te ontlopen en op tijd op de plaats van bestemming te zijn, vertrokken de bussen om vijf uur van de Daal en Bergselaan richting Maasdijk waar onze Westlandse zangvrienden stonden te wachten. De belangstelling was zó groot dat er nog een bus bij moest komen om de leden van het CRM en hun introducés te kunnen vervoeren.

door Dick Cozijnsen

Ruim op tijd kwamen we aan in Krabbendijke waar de koffie klaar stond en een ie-

der zich kon voorbereiden op deze zo bijzondere dienst. In deze dienst waarin de gevallen werden herdacht van de Tweede Wereldoorlog en in het bijzonder de mensen die het leven lieten tijdens de gevechten op de Zeeuwse eilanden, sprak, behoudens de loco-burgemeester,

